

27 let od podpisu Úmluvy o právech dítěte vláda projedná návrh na sjednocení systému péče o ohrožené děti

Včera uplynulo přesně dvacet sedm let od přijetí Úmluvy o právech dětí, kterou přijalo Valné shromáždění OSN v roce 1989. Podpora ohrožených dětí a rodinné péče je jednou z hlavních oblastí, ve které se Ministerstvo práce a sociálních věcí angažuje.

Ministryně Michaela Marksová dlouhodobě hovoří o potřebě přesunutí těžiště systému směrem k prevenci a pomoci rodinám tak, aby děti mohly pokud možno zůstat v biologické rodině, nebo se do ní co nejdříve vrátit, a pokud to možné není, aby vyrůstaly přednostně v rodině náhradní.

„Opakovaně tvrdím, že musíme co nejvíce podporovat rodičovskou péči, aby potřeba náhradní péče vůbec nenastávala. Je naprosto nepřijatelné, aby děti byly odebírány z rodin jen proto, že rodiče přišli o střechu nad hlavou,“ uvedla ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová.

Ve středu projedná vláda podnět výboru pro práva dítěte, který má upravit stávající systém péče o ohrožené děti. Rada v podnětu identifikuje jako hlavní problémy současného systému péče o ohrožené děti v ČR především jeho roztržičnost mezi tři ministerstva, přetrvávající praxi vysokokapacitních pobytových zařízení pro ohrožené děti a neexistenci omezujících podmínek pro umístování dětí předškolního věku do kolektivní péče. Podnět navrhuje sjednocení systému služeb pro ohrožené děti pod jeden resort, postupné snižování kapacit zařízení pobytové péče o ohrožené děti, ale i možnost legislativně omezit umísťovat děti do 7 let věku v zařízeních kolektivní péče. Součástí návrhu je i přijetí strategie rozvoje služeb pro ohrožené děti a jejich rodiny za účelem jejich územní dostupnosti. Je nezbytné, aby se část finančních prostředků z ústavní péče přesunula do oblasti prevence a služeb pro rodiny.

Při pohledu do historie vidíme, že ČR sice na počátku 90. let mohla navázat na tradici ochrany práv dítěte z doby první republiky, ale v druhé polovině 90. let začala ČR za sousedními státy v této oblasti zaostávat. Na výrazné nedostatky v ochraně práv dětí upozornil například Výbor pro práva dítěte ve svých doporučeních už v roce 2011. Prvním zásadním milníkem v procesu transformace péče o ohrožené rodiny a děti v Česku se začátkem roku 2012 stala Národní strategie ochrany práv dětí a akční plán k jejímu naplnění. Strategie si klade za cíl vytvořit systém, který zajistí důslednou ochranu všech práv každého dítěte a naplňování jeho potřeb, systém podporující zvyšování kvality života dětí a rodin, eliminující diskriminaci a nerovný přístup vůči dětem a podporující všestranný rozvoj dítěte v jeho přirozeném rodinném prostředí, případně v náhradním rodinném prostředí, to vše za participace dítěte na rozhodovacích procesech, které se ho bezprostředně dotýkají. Zásadním tématem zůstává též podpora rodin a prevence umístování dětí mimo rodiny, zejména do ústavních zařízení.

*Petr Habáň
tiskový mluvčí*